

РЕШЕНИЕ

№ 2457

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на
прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **11531** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. Г. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ,ет. 1,
срещу потвърдителната част на решение от 15 ноември 2011 г., постановено по
н.а.х.д.№ 4339/2011 г. от 5-ти с-в на СРС, НК.

С решението в обжалваната му част е потвърдено Наказателно постановление №
112569/10.01.2011 г., издадено от началника на АНД, отдел „ПП”-СДВР, в частта му, с
която на И. Г. С., на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено
административно наказание „глоба” в размер на 100 лева и „лишаване от право да
управлява МПС” за срок от един месец за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3
от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл. 3, т. 14 от Наредба №
ІЗ-1959/2007 г. се отнемат 4 контролни точки.

В жалбата се поддържа, че решението в оспорената му част е незаконосъобразно, като
постановено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че от доказателствата по
делото не може да се направи категоричен извод за авторството на установеното
административно нарушение, като освен това не е извършен оглед преди съставянето
на АУАН. Поддържа се, че са налице съществени процесуални нарушения при
издаването на АУАН и НП, тъй като нарушените законови разпоредби са описани само
цифрово, но не и словом и това затруднява правото на защита на административно
наказаното лице.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, страните не се явяват и не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище, че касационната жалба е неоснователна и решението на Софийския районен съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество, касационната жалба е частично основателна.

Решението в обжалваната част, с която е потвърдено НП относно отнемането на контролни точки, е недопустимо. Съдът няма правомощие да се произнася по законосъобразността на отнемането на контролни точки – нито по основанията, нито по техния брой. По изложените съображения в тази част решението следва да бъде обезсилено. За яснота следва да бъде посочено, че едновременно с потвърждаването на НП относно отнемането на контролни точки, с отделен диспозитив съдът е отменил НП в същата част. В тази част обаче решението не е обжалвано и е влязло в сила, поради което тази част е извън предмета на касационната проверка и настоящият съд няма правомощие да се произнесе.

В останалата част решението е валидно, допустимо и правилно и следва да се остави в сила.

На първо място, решението на Софийския районен съд е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт.

Решението също така е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 112569/10.01.2011 г., издадено от началника на АНД, отдел „ПП”- СДВР.

На следващо място, оспореното решение е постановено след обективен анализ на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид събраните по делото писмени доказателства, както и показанията на актосъставителя Р. Н. и свид. Ат. А.. С оглед на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното и като се има предвид, че касаторът не е представил никакви доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност. Съгласно императивната разпоредба на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. ”в” ЗДвП участник в пътно-транспортно произшествие, при което са причинени само имуществени вреди, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя да не напуска местопроизшествието. От доказателствата по делото се установява, че касаторът не е

изпълнил това си задължение като участник в ПТП. Това нарушение се санкционира от норма на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, която предвижда наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. за водач, който наруши задълженията си като участник в ПТП.

Неоснователно е оплакването на касатора за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, нарушението е описано словесно в достатъчен обем, за да бъде разбрано от нарушителя, като словесното описание съответства на цифровото изражение на нарушената правна норма. Както АУАН, така и НП са издадени в срок, от надлежен орган, подписани са съгласно изискванията на закона, съдържат реквизитите, посочени в чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение в оспорваната му част за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по предвидения в закона процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства. Ето защо, касационният съд счита изводите на районния съд, че касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, за правилни и обосновани, като непротиворечащи на събраните доказателства и приложимия закон. Нарушението и правната му квалификация са правилно установени. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то решението в тази част, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение от 15 ноември 2011 г., постановено по н.а.х.д. № 4339/2011 г. от 5-ти с-в на СРС, НК, в частта, с която е потвърдено НП № 112569/10.01.2011 г., издадено от началника на АНД, отдел „ПП”- СДВР, относно отнемането на 4 бр. контролни точки.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15 ноември 2011 г., постановено по н.а.х.д. № 4339/2011 г. от 5-ти с-в на СРС, НК, в частта му, с която е потвърдено наказателно постановление № 112569/10.01.2011 г., издадено от началника на АНД, отдел „ПП”-СДВР, с което на И. Г. С., на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от един месец за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: